

РЕШЕНИЕ

№ 7951

гр. София, 31.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10097** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс, във връзка с чл. 27а от Закона за защита на детето /ЗЗДет./.

Образувано е по жалба на М. Г. П. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-033 / 01.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. към Агенцията за социално подпомагане, с която на основание чл.30, ал.2 от ЗЗДет., във връзка с чл. 29, т.8 и т.9 от ЗЗДет. и на основание чл.30а от ЗЗДет., чл.26, ал.1 и чл.27, ал.1, във връзка с чл.25, ал.1, т.2 и т.4 от ЗЗДет. се прекратява, считано от 01.10.2021 г. настаняването на детето А. Б. О. с родители М. Г. П. и Б. Р. О., в Кризисен център към Фондация „К. България“ – [населено място] и се настанява временно, до промяна на обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл.26 от ЗЗДет. в семейството на неговия пълнолетен едноутробен брат Г. П. С..

Жалбоподателката, лично и чрез адв. А., твърди, че издадената заповед е незаконосъобразна, необоснована и неотговаряща на изискването за „осигуряване на най-добрия интерес на детето“. Изразява съмнения относно родителския капацитет на пълнолетния брат на детето, на чиито грижи то е поверено. Моли заповедта да бъде отменена.

Ответникът, Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., чрез процесуален представител юрк. Д., излага съображения за неоснователност на жалбата и законосъобразност на издадената заповед. Обръща внимание, че промяната на

мярката за закрила е в съответствие с принципа на чл.35 от ЗЗДет. за отглеждане на детето в „семейна среда“ по смисъла на §1, т.7 от ДР на ЗЗДет. Моли съда да отхвърли жалбата.

Заинтересована страна, Г. П. С. поддържа становището на ответника и счита заповедта за правилна.

Заинтересована страна, Б. Р. О., редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересована страна, Държавна агенция за закрила на детето, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице с активна процесуална легитимация по смисъла на чл.27а, ал.1 от ЗЗДет. – родител на детето.

Същата е постъпила в 14-дневен срок от връчване на заповедта / заповедта е съобщена на 06.10.2021 г., а жалбата срещу нея е подадена на 15.10.2021 г./.

Към постановяване на решението няма данни за наличието на влязло в сила решение по чл.28, ал.4 от ЗЗДет. на СРС за настаняване на детето по съдебен ред, производството по което по информация от страните е било насрочено за разглеждане в о.з. на 22.12.2021 г., поради което няма основание за прекратяване на административното дело.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и като събра и прецени в тяхната съвкупност всички представени по делото писмени доказателства, вкл. представената от административния орган административна преписка, както и представените от жалбоподателката и приети в производство с молба о.з. на 24.11.2021 г., и като изслуша в з. на 08.12.2021 г. детето А. О. в присъствието на социален работник от ДСП „Л.“, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, който съгласно чл.27, ал.1 от ЗЗДет., във връзка с чл.30а от ЗЗДет., е Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – О., по настоящия адрес на детето към момента на постановяване на акта.

Заповедта е издадена в писмена форма, като са спазени изискванията на чл.59 АПК за форма, мотивираност и изискуеми реквизити на административния акт.

Предвид горното, не са налице основания за отмяна или обявяване на нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1, т.2 от АПК.

При преглед на административната преписка и приложените по делото доказателства, съдът счита, че не са налице и съществени процесуални нарушения, които да бъдат основание за отмяна на заповедта по чл.146, т.3 от АПК.

Преди издаване на заповедта е изготвен подробен Социален доклад за оценка на случай и предприемане на мярката за закрила спрямо дете № СЛ/Д-С-О / 742-021 от 01.10.2021 г. от социален работник А.Т.. Този доклад, преценен като доказателство, съставлява официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, като издаден от длъжностно лице в кръга на службата му и след извършена проверка по установения ред и форма, съставляващ и индивидуален административен

акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК, с който са установени факти и обстоятелства с правно значение и основание за издаване на обжалваната заповед. Същият е доказателство пред съда до доказване на противното, за изявленията и действията, извършени пред и от социалния работник. Предвид това съдът приема за установена фактическата обстановка, описана в него.

Спазени са изискванията на чл.27, ал.3 от ЗЗДет., като е взето съгласие на лицето, при което ще бъде настанено детето, изразено в декларация от 16.07.2021 г. и е проучена неговата годност, свидетелство за което е изготвеният Заключителен доклад за оценяване на потребностите на детето и родителския капацитет от социален работник Г.Т. от 07.09.2021 г., ЦОП „Света С.“.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон и целта на същия, с оглед на което не подлежи на отмяна и съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Процесната заповед е издадена при наличието на Заповед №ЗД/Д-С-КС-041/25.07.2021 г., поправена със Заповед №ЗД/Д-С-СК-043 / 10.08.2021 г. на Директора на ДСП – „С.“, [населено място], с която на основание чл.27, ал.1 ЗЗДет. и чл.33, ал.2 ППЗЗДет. е предприета спешна мярка за закрила спрямо детето А. Б. О., като същата е настанена извън семейството в Кризисен център към Фондация „К. – България“ до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет. или промяна на обстоятелствата.

Предшестващата заповед е издадена при следните фактически обстоятелства: Производството пред ДСП – „С.“ е образувано на основание постъпило уведомително писмо от 02 РУ-СДВР, с което са уведомени, че на 23.07.2021 г. в 18.00 ч. на основание чл.3, вр. чл.4 от Наредбата за условията и реда за предоставяне на полицейска закрила на дете, след отправено искане на детето ѝ е предоставена полицейска закрила със Заповед №2263-476/23.07.2021 г. на Началника на 02 РУ-СДВР. Посочено е, че полицейската закрила е предоставена на детето, тъй като същото е заявило, че е жертва на психически и физически тормоз от страна на майката и на приятеля на майката, поради което е избягало от тях, като е прието, че има непосредствена опасност за живота и здравето му.

Детето А. О. е родена през 2008 г. и е с родители М. Г. П. и Б. Р. О.. Бащата никога не се е интересувал и не се среща с детето. Грижи е полагала единствено майката. Детето живеело с майка си, нейния партньор, наричан от детето „чичо Ж.“, племенницата си и внучка на майката И., която също е непълнолетна, и бащата на майката Г., който е в тежко здравословно състояние, като майката е негов личен асистент. Майката има още три деца – С. / род. 1986 г./, Г. / род. 1990 г./ и В. / род.1998 г./ Дъщеря ѝ С., която е и майка на И., е в Германия. Синът ѝ Г. е живял в Л., но отскоро е в България.

Детето А. е записано в регистъра за деца, нуждаещи се от специална грижа – деца в риск от 31.10.2014 г. С майката и детето години наред е провеждана специализирана работа, издавани са направления и са предоставяни социални услуги в общността.

Преди предприемане на мярката за закрила е инцидент, свързан с А. от м. май 2021 г., когато тя, заедно с другото дете, за което се грижи майка ѝ – И., са избягали от дома. По сигнал на майката са били намерени от служители на 02 РУ-СДВР и върнати в дома им. Споделили са, че не са се прибрали от страх да не бъдат наказани, като една нощ са обикаляли по улиците и са попадали на места и ситуации, които определено са били застрашаващи за живота и здравето им. По този повод са проведени екипни срещи със специалистите, работещи с майката и детето от КСУДС, разговори с майката и двете деца, посещения в дома на семейството. Работата продължила в

режим на интензивна специализирана работа. След известно време обаче майката е започнала да нарушава установения ритъм на срещите, а детето все по-рядко посещавало определените сесии.

На 23.07.2021 г. А. и И. отново избягали от дома на майка си, след инцидент, при който били замерени с бутилка от човека, с когото живее майката, който бил в нетрезво състояние.

След този инцидент А. поискала и ѝ била предоставена полицейска закрила, тъй като не е пожелала да се върне в дома на майка си. Въз основа на установеното социалният работник е стигнал до извод, че майката към момента не е в състояние да осигури на дъщеря си нужната безопасност и сигурност и не разполага с ресурс за правилното ѝ отглеждане и възпитание. Липсва осъзнаване ролята на родителя за осигуряване на емоционална топлина и подкрепа. Прието е, че майката не е в състояние адекватно да контролира малолетното дете, поради което същото няколко пъти е попадало в рискови ситуации. Няколко пъти е бягала от дома си, което създава риск от увреждане на нейното физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие и здраве. Детето категорично е заявило, че не желае да се върне при майка си, тъй като там върху нея е упражнявано психическо и физическо насилие.

Въз основа на горното е издадена и Заповед № ЗД/Д-С-КС-041/25.07.2021 г., поправена със Заповед №ЗД/Д-С-СК-043 / 10.08.2021 г. на Директора на ДСП – „С.“, [населено място], с която на основание чл.27, ал.1 ЗЗДет. и чл.33, ал.2 ППЗЗДет. е предприета спешна мярка за закрила, като А. същата е настанена извън семейството в Кризисен център към Фондация „К. – България“, до произнасяне на съда /СРС/ с решение по чл.28 ЗЗДет. или промяна на обстоятелствата.

Съгласно чл.25, ал.1, т.2 и т.4 от ЗЗДет. „може да бъде настанено извън семейството дете, чиито родители, настойници или попечители без основателни причини трайно не полагат грижи за детето и което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие“. Настаняването става с решение на гражданския съд, в случай следва да има произнасяне на СРС, но по произнасянето му, съгласно чл.26, ал.1, изр.2 от ЗЗДет. се извършва временно настаняване по административен ред.

Заповедта от 25.07.2021 г. е потвърдена с Решение № 5575 / 06.10.2021 г. на Административен съд София – град по ад. № 8080 / 2021 г.

С процесната Заповед № ЗД/Д-С-О-033 / 01.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. към Агенцията за социално подпомагане на основание чл.30, ал.2 от ЗЗДет., във връзка с чл. 29, т.8 и т.9 от ЗЗДет. и на основание чл.30а от ЗЗДет., чл.26, ал.1 и чл.27, ал.1, във връзка с чл.25, ал.1, т.2 и т.4 от ЗЗДет. се прекратява, считано от 01.10.2021 г. настаняването на детето А. Б. О. в Кризисен център към Фондация „К. България“ – [населено място] и се настанява временно, до промяна на обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл.26 от ЗЗДет. в семейството на неговия пълнолетен едноутробен брат Г. П. С..

Съгласно чл.30, ал.2 от ЗЗДет.: „Прекратяване на настаняването може да се извърши временно от дирекция „Социално подпомагане“ до произнасянето на съда. В този случай дирекция „Социално подпомагане“ може да вземе решение относно бъдещето отглеждане и възпитание на детето или да предприеме друга временна мярка за закрила, ако по този начин се осигурява най-добрия интерес на детето“.

В случай е налице прекратяване на временното настаняване в кризисния център, т.е.

резидентна грижа, и предприемане на друга временна мярка за закрила – настаняване в семейството на роднина.

Мярката е правилно и законосъобразно предприета, като мотивите за предприемането ѝ са коректно изложено в заповедта.

Детето е било настанено по спешност в кризисния център съгласно чл.33 от ППЗЗДет. за гарантиране на неговата безопасност, след което са започнали и проведени проучвания за реинтегриране в семейната среда или за настаняване в семейството на роднина или близък.

От една страна, въпреки усилията, които очевидно полага майката М. П., правилни са изводите на административния орган, че към настоящия момент все още не са налице обстоятелства, позволяващи детето да бъде върнато в нейния дом. В потвърждение на това са всички обстоятелства, взети предвид при изготвяне на Социален доклад за оценка на случай и предприемане на мярката за закрил спрямо дете № СЛ/Д-С-О / 742-021 от 01.10.2021 г. от социален работник А.Т., които се потвърждават и от доказателствата по делото.

Въпреки, че от 2017 г. г-жа П. вече не е поставена под запрещение, видно е, че все още страда от психическо заболяване / Диагноза „ограничено разстройство на личността" според ЕР № 0611 от зас. № 049 от 19.03.2021 г. с 50 % т.н.р. на ТЕЛК при [фирма] /, като съгласно писмо от управителя на ЦПЗ [фирма] от 27.08.2021 г., където е диспансерно наблюдавана, за това дали е в състояние да полага адекватна грижа да дете, без за това да произтичат никакви рискове за детето следва да бъде предмет на изрична психиатрична експертиза.

От изготвения социален доклад, а и от изслушването на детето А. в настоящото производство, става ясно, че макар детето да е привързано към майка си и да има желание да се вижда с нея, то не желае да живее в дома, който тя обитава с нейния приятел, тъй като се страхува от него. Сочи за посегателства от негова страна, сочи, че в повечето случаи и майката е била до нея и му е казвала да спре да я удря. Описва и инцидента от 23.07.2021 г., когато в нетрезво състояние я е замерил със стъклена бутилка и се е уплашила. Казва, че няма много голямо желание да се върне при майка си „защото тя няма да пусне чичо“.

В потвърждение за правилността на взетото от административния орган на този етап решение е и изготвения впоследствие Доклад за оценка на родителския капацитет на М. П. от 16.10.2021 г. Според доклада, въпреки, че майката е силно привързана към А. и прави всичко възможно, за да върне детето у дома спрямо нейните разбирания и преценки, има чести прояви на свръхконтрол върху детето, поставя ѝ отговорности, които не са добре преценени за възрастта ѝ, като да се грижи за болен възрастен с деменция и 80 % т.н.р., има проблеми с избухливостта и често навиква детето.

От друга страна, е налице промяна в обстоятелствата, тъй като е установен роднина на детето, който е изявил желание да се грижи за него – неговият пълнолетен брат Г.. Желанието е изразено в декларация от 16.07.2021 г. и е проучена неговата годност, свидетелство за което е изготвеният Заключителен доклад за оценяване на потребностите на детето и родителския капацитет от социален работник Г.Т. от 07.09.2021 г., ЦОП „Света С.“. Сочи се, че макар и 31-годишен и без деца, Г. има разбиране относно потребностите на детето, като е изградил доверителна връзка с него, притежава родителски и закрилнически подход спрямо него, самото дете се чувства спокойно в негово присъствие и търси подкрепата на по-голения си брат.

По делото става ясно, че Г. е осигурил достатъчно голямо жилище в ж.к. Я. на

[улица], а също е преместил А. и в добро училище, намиращо са в същия квартал – 12 СОУ „Ц. И. А. П“.

От изслушването на детето също се установява неговото желание да живее при брат си. Сочи, че се чувства спокойна при него и че не ѝ липсва нищо. Твърди, че ѝ помага с ученето и повече учи, както ѝ че полага грижи за добра храна. Живее при брат си с племенничката си И., с която е близка и не иска да се разделя.

В изготвения впоследствие Доклад за оценка на родителския капацитет на М. П. от 16.10.2021 г. е видно, че първоначалните неразбирателства между майката М. и брата Г. постепенно са уталожени. Г. не възразява детето да се вижда с майка си при наблюдавани срещи и не възразява да се чуват по телефона винаги, когато поискат. Не настройва детето срещу майка му, поради което няма опасност от загубване на връзката между тях.

И накрая, съгласно чл. 27 от ЗЗДет. и чл.35 от ППЗЗДет. мярката за закрила настаняване на детето в институция от резидентен тип е последната и крайна мярка, която се взема само в спешни случаи и при липса на възможност за предприемане на друга мярка – настаняване на детето при роднина или близък или в приемно семейство.

При наличието на възможност за настаняването му при неговия пълнолетен брат, оставането на детето в кризисния център би било незаконосъобразно.

При горните мотиви, правилно и при наличието на основанията по чл.30, ал.2 от ЗЗДет., във връзка с чл. 29, т.8 и т.9 от ЗЗДет. и на основание чл.30а от ЗЗДет., чл.26, ал.1 и чл.27, ал.1, във връзка с чл.25, ал.1, т.2 и т.4 от ЗЗДет. е издадена процесната Заповед № ЗД/Д-С-О-033 / 01.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. към Агенцията за социално подпомагане, с която се прекратява, считано от 01.10.2021 г. настаняването на детето А. Б. О. в Кризисен център към Фондация „К. България“ – [населено място] и се настанява временно, до промяна на обстоятелствата или до произнасяне на съда по чл.26 от ЗЗДет. в семейството на неговия пълнолетен едноутробен брат Г. П. С..

Постигната е и целта на закона да бъдат защитени интересите на детето, които имат приоритет пред желанията или интересите на родителя. В конкретния случай, приоритетно значение има правото на детето да се развива физически и социално по здравословен и нормален начин, както и на защита на неговите интереси. Тези права и интереси са изцяло спазени с издаването на обжалваната заповед, с която е и постигнато най-доброто осигуряване на посочените права на детето.

Отделно, следва да се има предвид, че в настоящото производство съдът преценява дали са били налице предпоставките за прилагане на мярката към момента на издаване на заповедта, както и че наложената мярка за закрила е временна.

Дали да бъде налагана мярка за закрила и къде да живее детето за в бъдеще е предмет на производство по чл.28 от ЗЗДет., като в правомощията на компетентния районен съд е да се произнесе по този въпрос.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореният акт е законосъобразен –

издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта му, с оглед което подадената срещу него жалба като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на разноски, искане в каквато насока няма своевременно направено, поради което не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, във връзка с чл.27а, ал.5 от ЗЗдет., Административен съд София-град, Второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. П. срещу Заповед № ЗД/Д-С-О-033 / 01.10.2021 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. към Агенцията за социално подпомагане.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: